

Λέσβος/ Ελλάδα το νέο Ευρωπαϊκό κλουβί για μετανάστες

Η πρόσφατη τραγωδία στην Λαμπεδούζα δείχνει για άλλη μια φορά την αδιαφορία που επιδεικνύει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την μοίρα των μεταναστών. Στις πύλες της Ευρώπης, την Ιταλία όπως και τα Ελληνικά νησιά, οι μετανάστες υποβάλλονται σε αυθαίρετους και επικίνδυνους συνοριακούς ελέγχους και γίνονται αντικείμενο μέτρων ασφαλείας που θέτουν τις ζωές του σε θανάσιμο κίνδυνο.

Τις τελευταίες μέρες περισσότερα από 80 άτομα κατάφεραν να φτάσουν στο νησί της Λέσβου παρά τις πολλές παράνομες επαναπροωθήσεις («pushbacks») που λαμβάνουν χώρα στο Αιγαίο. Πρόκειται για γυναίκες, άντρες και παιδιά που εγκαταλείπουν χώρες με πόλεμο, δικτατορικά καθεστώτα και μη βιώσιμες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και φτάνοντας στην Ελλάδα μετά από επικίνδυνες θαλάσσιες διαδρομές έχουν να αντιμετωπίσουν επιπλέον την βία των εθνικών και Ευρωπαϊκών αρχών. Κι ενώ δεν υπάρχει κανένας σαφής σχετικός κανονισμός, η αστυνομία και οι λιμενικές αρχές κρατούν όλους αυτούς τους μετανάστες και μετανάστριες όμηρους σε καθεστώς νομικού κενού, χωρίς να τους παρέχουν κανενός είδους προστασία, φροντίδα ή ενημέρωση.

Οι μετανάστες και μετανάστριες που φτάνουν στο νησί της Λέσβου πρέπει να καταγραφούν ώστε να μπορέσουν να φύγουν από το αυτό. Ωστόσο, την δεδομένη στιγμή αυτή η καταγραφή γίνεται μόνο κατόπιν σύλληψης και κράτησης στο νεόδμητο κέντρο κράτησης που βρίσκεται κοντά στο χωριό της Μόρια. Αυτό το κέντρο κράτησης άρχισε να λειτουργεί στις 25 Σεπτέμβρη 2013 και επίσημα περιγράφεται σαν «ΚΕΠΥ: Κέντρο Πρώτης Υποδοχής». Στην πραγματικότητα πρόκειται de facto για ένα στρατόπεδο κράτησης που περιβάλλεται από φράκτες και συρματοπλέγματα. Στην τελική του μορφή θα έχει χωρητικότητα 600 θέσεων, όπου και προβλέπεται μακρόχρονη κράτηση των μεταναστών/μεταναστριών. Την ίδια στιγμή, η τοπική αστυνομία με τη βοήθεια του Ευρωπαϊκού οργανισμού Frontex προβαίνει σε διαδικασίες ταυτοποίησης των μεταναστών προσπαθώντας να αποκτήσει πληροφορίες σχετικά τις μεταναστευτικές διαδρομές. Οι διαδικασίες αυτές δεν έχουν σκοπό να προσφέρουν προστασία στους μετανάστες και τις μετανάστριες, αντ' αυτού συνιστούν στρατηγικές για περαιτέρω έλεγχο, παρακολούθηση και αποτροπή. Επιπλέον, την δεδομένη στιγμή δεν υπάρχει η δυνατότητα υποβολής αίτησης για διεθνή προστασία.

Το 2009, άνθρωποι της Λέσβου, μετανάστες, μετανάστριες και διεθνή δίκτυα ακτιβιστών κατάφεραν να κλείσουν το παλιό κέντρο κράτησης του νησιού στην βιομηχανική περιοχή της Παγανής. Η Παγανή είχε γίνει σύμβολο της απάνθρωπης κράτησης, ένα Γκουαντάναμο στο Αιγαίο. Λίγα χρόνια μετά, ακτιβιστές της Λέσβου άνοιξαν οι ίδιοι το "ΠΙΚΠΑ" ένα αυτό-οργανωμένο χωριό αλληλεγγύης, όπου εκατοντάδες πρόσφυγες φιλοξενήθηκαν. Αυτή η εμπειρία της πραγματικής υποδοχής δείχνει πως καμία κράτηση δεν είναι αναγκαία.

Όλοι αυτοί και αυτές που έχασαν τις ζωές τους στο Αιγαίο και σε άλλα μέρη της Μεσογείου, αλλά και όλοι αυτοί και αυτές που κρατούνται σε κλουβιά, μας θυμίζουν τη βία του Ευρωπαϊκού καθεστώτος συνόρων. Οι πρακτικές αυτές ωστόσο, δεν μπορούν

να σταματήσουν τους ανθρώπους από το να κινούνται. Το μόνο που καταφέρνουν είναι να δημιουργούν πιο επικίνδυνα μονοπάτια για τη μετανάστευση.

Δεν θα ανεχτούμε αυτήν την κατάσταση. Το παράδειγμα του αυτό-οργανωμένου χώρου φιλοξενίας στο ΠΙΚΠΑ, στη Λέσβο, όπου άνθρωποι του νησιού προσέφεραν φιλοξενία σε αυτούς και αυτές που έφταναν στο νησί αποδεικνύει ότι υπάρχουν εναλλακτικές στη στρατικοποίηση των συνοριακών ελέγχων, τις επαναπροωθήσεις και τα κέντρα κράτησης. Αυτές οι εναλλακτικές βασίζονται στην αλληλεγγύη.

Όλοι εμείς δεν θα δεχτούμε καμία κράτηση ανθρώπων που αναζητούν επείγοντως μια ασφάλεια. Όλοι εμείς θέλουμε να τους καλωσορίσουμε στην Ευρώπη. Η ελευθερία κίνησης των ανθρώπων αυτών αφορά όλους και όλες μας. Δεν θα δεχτούμε ποτέ ξανά μια νέα Παγανή.

Δίκτυο Welcome to Europe, Νεολαία χωρίς σύνορα : Youth without Borders (Jugendliche ohne Grenzen –JOG) και Αφγανοί φίλοι, φίλες και μέλη που το 2009 κρατούνταν στην κόλαση της Παγανής, αλλά και πριν σαν ανήλικοι και επέστρεψαν στη Λέσβο για λίγες μέρες, Δίκτυο Migreurop.